

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/159/2018
Identifikačné číslo spisu:	8112242818
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8112242818.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne M. I., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v O., Q. O. Č.. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Karolom Ševecom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 29, proti žalovanému Q. I., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcemu v O., Q. O. Č.. XXXX/XX, toho času v O., P. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/440/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. marca 2018 sp. zn. 23Co/89/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 7. februára 2017 č. k. 10C/440/2012-453, ktorým prvoinštančný súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobkyne a žalovaného) tak, že prikázal žalobkyni do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť v katastrálnom území O., evidovanú na LV č. XXXX, byt č. XX na 10. poschodí, vchod č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavený na parcele C KN XXXX/XXX s podielom priestoru na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, ktorého veľkosť je 53/4464 a pozemok parcela C KN XXXX/XXX- zastavané plochy a nádvoria o výmere 538 m², evidovaný na LV č. XXXX, katastrálne územie O. v podiele 53/4464, osobný automobil Škoda Fabia, EČV: O. a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11 080,73 Eur a rozhodol aj o trovách konania. Potvrdenie prvoinštančného rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou majúč za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“).

Navrhol rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že odvolací súd konal v jeho neprítomnosti, pričom na to neboli splnené podmienky. Nemal tak možnosť vysvetliť pred odvolacím súdom tvrdenia žalobkyne, s ktorými nesúhlasí. Mal za to, že bolo potrebné zopakovať dokazovanie, nakoľko znalecké posudky v danej veci boli vyhotovené bez jeho prítomnosti v oceňovanom byte. Dovolačím dôvodom spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení veci odôvodnil tak, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Uviedol, že mal podľa súdov sám spotrebovať finančné prostriedky, ktoré získal predajom osobného automobilu Škoda Octavia v sume 13 000,- Eur a ktoré vybral z účtov a to v sume 15 000,- Eur a 36 461,46 Eur. Nesúhlasil so závermi súdov, že pokiaľ nepreukázal ako s prostriedkami naložil, má sa za to, že ich spotreboval pre svoju osobnú potrebu. Podľa jeho názoru, výbery z účtov ako aj výnos z predaja osobného automobilu boli vybraté a získané počas trvania manželstva a preto sa pri nich malo vychádzať z východiskovej zásady vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Vyjadril názor, že v tomto prípade bolo navyše dôkazné bremeno na strane žalobkyne.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za správny čo do zistenia skutkového stavu ako aj právneho posúdenia. K tvrdeniam žalovaného o porušení jeho práva na spravodlivý proces tým, že sa nemohol vyjadriť pred odvolacím súdom dodala, že sám žalovaný podal odvolanie, v ktorom mal možnosť sa k veci náležite vyjadriť. Preto navrhla dovolanie žalovaného zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačím súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. V prvom rade sa zaoberal dovolačím dôvodom uplatneným podľa § 420 písm. f) C. s. p. Za zmatečnosťnú vadu v zmysle uvedeného ustanovenia označil dovolaateľ skutočnosť, že odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie a z tohto dôvodu nemal možnosť sa pred odvolacím súdom k veci vyjadriť. Povinnosť odvolacieho súdu nariadiť vo veci pojednávanie vyvodzoval aj z potreby zopakovať dokazovanie. K uvedenému dovolačím súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V prejednáwanej veci však o takýto prípad nešlo, preto týmto postupom odvolací súd nezasiahol do práva dovolaateľa na spravodlivý proces. Dovolaateľ sám podal odvolanie, v ktorom mal možnosť uviesť všetky svoje námietky. Argument, že nemal možnosť sa vyjadriť k odvolaniu na pojednávaní preto neobstoí. Pokiaľ dovolaateľ namieta postup odvolacieho súdu, ktorý mal podľa neho zopakovať dokazovanie, dovolačím súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti ustanovenie § 383 C. s. p., v zmysle ktorého odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Posúdenie a rozhodnutie o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je však vždy vecou súdu (v tejto súv. por. §§ 132 a 185 C. s. p.) a nie strán sporu. V tomto prípade teda nemožno konštatovať porušenie práva dovolaateľa na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Dovolanie v tejto časti preto bolo potrebné odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 447 písm. c) C. s. p.

6. Pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolaateľom tvrdenou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) C. s. p., dovolačím súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. V predmetnej veci však bolo dovolanie v tejto časti postihnuté vadou spočívajúcou v riadnom nevymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 C. s. p., t. j. v nevymedzení, ktoré

právne posúdenie veci dovolateľ považuje za nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. Pokiaľ totiž dovolateľ za nesprávne právne posúdenie považoval záver súdov v základnom konaní, podľa ktorého mal spotrebovať finančné prostriedky získané predajom osobného motorového vozidla a výberom z účtov, tak nejde o právny záver, ale o skutkový záver ako výsledok hodnotenia dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 421 C. s. p. sa totiž môže týkať len právnych otázok, nie otázok skutkových, pretože dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.). Táto viazanosť zisteným skutkovým stavom je nevyhnutným predpokladom pre skúmanie správnosti právneho posúdenia veci, pretože podstatou právneho posúdenia veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom (nie otázok skutkových), preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu. Vzhľadom na uvedené tu bol v tejto časti dovolania dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p.

8. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že napriek nepresnosti v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu o tom, že žalovaný mal použiť finančné prostriedky pre svoju spotrebu, vychádzajúc z celého kontextu odôvodnenia tohto rozsudku v spojení s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu, nemožno mať pochybnosti o tom, že súdy v základnom konaní na základe skutkových zistení ako výsledku hodnotenia vykonaných dôkazov považovali tieto finančné prostriedky za predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

9. Dovolací súd tiež ďalej dodáva, že predmetom dovolacieho konania nielenže nemôže byť posudzovanie správnosti zisteného skutkového stavu, ale ani jemu predchádzajúce hodnotenie dôkazov, vrátane posudzovania otázky dôkazného bremena, závislej v predmetnej veci od záveru, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o použití finančných prostriedkov na rekonštrukciu bytu.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa odmietol.

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.) teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (6 Cdo 222/2016).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.